

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 28. septembra 1920.

Cene inseratov: enostopna poltvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Celovčan:

Bod moja, bod moja, bom cukra ti dav;
Boš tega pojedla, te bom z gajzlo nažgav!

Cona A:

Ne hodi za mano, ne boš me dobiv;
Predobro poznam te, berač ti ušiv!

Avstrija, umirajoči te preklinjajo!

Pozimi in pomladi je bila Nemška Avstrija v veliki nevarnosti, da ji na stotisoče ljudi pomrje od lakote. Tedaj se je Amerika usmilila nesrečne Avstrije. Ameriška pomožna akcija je pošiljala in še pošilja v Avstrijo sladkorja, petroleja in raznih živil. Vse to je namenjeno otrokom in bolnikom. Večino tega blaga pa je avstrijska vlada pošiljala v Celovec, kjer so ga spravljali, da podkupujejo zdaj z njim naše nezavedne ljudi. V Celovcu saharin, v celi coni B saharin, v celi Nemški Avstriji saharin. Pri nas pa meče celovška banda sladkor kar na cesto. Prebivalstvo Nemške Avstrije strada, je boso, raztrgano. Pri nas pa delijo avstrijski agentje usnje, blago, petrolej itd., ki je bilo namenjeno za

ubogo ljudstvo Nemške Avstrije! Zato pa med nemškim ljudstvom nevarno vre. Kaj se zna iz tega izkuhati, se še ne ve. Dandanes je v nesrečni Avstriji vse mogoče...

Pozor!

Avstrijski agentje delijo med nezavedno ljudstvo naše cone sladkor, petrolej, usnje itd. Kdor kaj dobi, se mora podpisati, to pa zato, ker bo moral pozneje vse to plačati. Marsikoga so tudi pregovorili, da je moral priseči, da bo glasoval za Nemško Avstrijo. Opozarjamo naše ljudstvo, da taka prisega nič ne velja in da stori velik greh, kdor kaj takega priseže. Klicati Boga za pričo, da bom koga ubil ali mu zažgal hišo, je vendar velik greh. Še večji greh pa stori oni zapeljavec, ki s prisego kliče Boga za pričo, da bo glasoval za Nemško Avstrijo in pahnil s tem sebe, svojo ženo, svoje nedolžne otroke in vse koroško ljudstvo v časno in večno nesrečo!

Nemci so vrgli puško v koruzo!

Obupali so. Izprevideli so, da je bil ves njihov trud zastonj. Obljubljali so, podkupovali, grozili, pretepali, popobijali, požigali, pa vse brez uspeha. Vse njihove lumparije jim niso nič pomagale. Zato so 23. t. m. pri seji plebiscitne komisije zahtevali, naj bi se plebiscit preložil na poznejši čas. Predsednik komisije Anglež Peek pa je ugotovil, da je Jugoslavija izpolnila vse zahteve in da se mora plebiscit vršiti v nedeljo, dne 10. oktobra t. l. Zato je, kakor poročajo listi, nemški zastopnik pri plebiscitni komisiji Peter odstopil. Ker pa Avstrija ne najde nikogar, ki bi prevzel to mesto, bo moral najbrže ostati. — Naj bo Peter ali

pa Pavel, nam je to vseeno. Samo da bi že bil 10. oktober, ko bomo poravnali rajtengo s svojimi sovražniki! Kdor ni z nami, je zoper nas!

Herbst — Scharfrichter.

Znani pliberški Herbst je sedel pred nekaj tedni v neki celovški gostilni. Ko je slučajno izvedel, da se je baje pripeljal v Celovec dr. Brejc, predsednik deželne vlade za Slovenijo, je ta možicelj kar znorel. Začel je skakati po sobi in vpiti: Der Brejc ist da! Auf, auf, er muß sofort umgebracht werden! — In ta krvoločni Herbst vživa se vedno našo gostoljubnost in žre naš jugoslovanski kruh!!

2500 milijonov primanjkljaja na mesec v Nemški Avstriji.

Brzobjavno poročilo v „Neues Grazer Tagblatt“-u, štev. 628, z dne 15. sept. 1920:

„Wien, 14. 9. 1920. 2,5 Milliarden Monatsabgang! Die Staatsregierung wird der Nationalversammlung in der kommenden Woche eine Vorlage über eine neuerliche Kreditermächtigung zugehen lassen — da der monatliche Abgang des Staatshaushaltes, der am Beginn des Jahres noch eine Milliarde Kronen ausmachte, gegen Jahresabschluss auf etwa 2 1/2 Milliarden Kronen pro Monat gestiegen sein wird.“

Naš primanjkljaj znaša za celo letošnje leto samo 200 milijonov dinarjev, drugo leto pa bomo lahko že dolg plačevali nazaj, medtem, ko bo Nemška Avstrija lezla zmiraj bolj v dolgove in bo nazadnje krahirala.

Bela barva je naša!

Par besed našim Gorjancem!

Iz Kotmarevesi.

Dobro se spominjamo vseh naših ubogih, ki smo jih podpirali več ko eno leto z vsem, kar je potrebno za življenje. Upali smo na hvaležnost, kakor tudi na to, da ne bodo pozabili ob času odločitve na svoje prijatelje. Veliko nam je res ostalo zvestih, pa žalibog ne vsi. Nemčurji so jim dali le enkrat cukar, petrolej podplate in dovolj jim je, da so pozabili na vse, kar smo jim dali mi. V Celovcu je vsega dovolj, se sliši sedaj med omahljivci in nemčurji. Nemčurji dele celovški živež tu zunaj, razdelilo se bo 100 kg cukra, v coni B pa že 3 mesce nihče ni dobil sladkorja. Moko dobivajo na vasi, ne veliko, pa vendar nekaj, v Celovcu pa celih 6 dni še koščka kruha niso dobili, ker so ga pojedli tujci en dan v Gospe Sveti. Našim nemčurjem so delili žito v Celovcu. Celovčani ga pa cele vagon kupujejo od Ljubljanskega žitnega zavoda ter ga nam na škodo šmuglajo iz Svetne vasi in Borovelj. Prav lepo zahvalo moremo tem potom izreči temu zavodu. Bolj nas ti gospodje verižniki ne bi mogli podpirati. Seveda, kšeft je kšeft, kaj se brigajo te pijavke za naše narodne skrbi in narodne boje! Nekaj besed pa je treba povedati tudi onim, ki jih motijo sedanje cene celovškega cukra, olja, petroleja in podplatov. Nemci že eno leto nabirajo denar za zadnji mesec pred plebiscitom. Sedaj je prišel čas za ta denar in res ga sipljejo že s polnimi rokami med naše uboge in marsikateri se je dal v zadnjem času preslepiti od nemškega denarja in misli, da bo zmiraj tako. V coni B ne vedo nič o tem. Vi, ki ste revni, boste dobili morebiti za svoj glas par sto nemških kronic. Največ tisočakov bo pa ostalo v rokah onih, ki vas kupujejo. Dobro so nam znani nemški agitatorji, ki nosijo tisoče in tisoče nemških kron po žepih. Kdo jim jih je dal? S čim so jih zaslužili? Pogledajte jim na roke, lepe so in mehke! Zakaj bi naj delali? Oni kupujejo in prodajajo nemške duše in to delo se danes najbolj plačuje. Prodani boste 10. oktobra, po tem dnevu vas pa ne bo kupil nihče več nazaj. Zato pa vrzite nazaj tiste judeževe groše, ne bodite izdajalci svojih bratov in sester. S čistimi rokami in s čistim srcem primite na dan plebiscita za beli listek in volite slovensko. Le tako boste lahko z veseljem in brez sramote pogledali v obraz svojim bratom in sestram dne 11. oktobra. Eno ljudstvo ste, dragi Korošci, en naj bo tudi vaš list, in ta naj bo bel, čisto bel. Kar je pobarvano, je švindi. En Bog, ena vera, eno ljudstvo, ena barva.

Kaj je odgovoril dješki kmet nemčurju.

Nemčur se je vsajal proti Srbom, ker imajo zmerom vojsko. Naš Djekšan mu je mirno odgovoril: star sem že čez 70 let, pa nisem čul, da bi imeli Srbi zmerom vojsko. Leta 1912

so jo res imeli, pa takrat proti Turkom in to je bilo prav, da so Turke pošteno naklestili. Saj se je tudi Avstrija več sto let bojevala proti Turkom. Zato je bilo grdo od Avstrije, da ni šla Srbom pomagat. Potem so imeli vojsko leta 1914. Pa tudi takrat je niso Srbi začeli, temveč Avstrija, ki je Srbe napadla in s tem povzročila svetovno vojno. Da so se Srbi branili, je pač naravno, saj se še črv zvija, če stopiš nanj. Srbi torej niso prav nič bojeviti. Pač pa se še sam spominjam, da je imela Avstrija zmerom vojske. Leta 1848, 1849, 1853, 1859, 1864, 1866, 1878. Kdo je torej bolj na vojske mislil, Avstrija ali Srbija? Nemčur je nato povsili rep in zginil.

Oddaja živine.

Reparacijska komisija je sklenila, da morajo Nemci oddati na račun vojne odškodnine 800.000 glav goveje živine in 150.000 konjev.

Gospodarstvo.

Srbski zakon za varstvo malih kmetij,

po katerem se posestva, ki ne presejajo 5 hektarjev s potrebno živino ne smejo prodati na prisilni dražbi (lečitali) se bo razširil tudi na slovenske dežele. Mali kmet bo torej popolnoma varen pred oderuhi. To je važno radi tega, ker se je po avstrijskem zakonu kmeta, ki je zabredel v dolgove, moglo pognati s posestva, po novem srbskem zakonu mu bo v najslabšem slučaju ostala zmiraj še hiša, 5 ha (čez 8 joh.) sveta in potrebna živina.

Trgovinska pogodba z Avstrijo.

Glasom te pogodbe bo izvozila Jugoslavija v Nemško Avstrijo 65.000 ton pšenice, 160.000 ton koruze in 10.000 ton ječmena. V zameno dobi Jugoslavija kovine, vozove, tkanine, papir, barve in lokomotive.

421.000 brezposelnih delavcev je v Nemčiji. Skoraj polovico od teh, 46 % jih je v Berlinu.

Velikovški okraj.

Velikovec. Pogovor dveh trdih Nemcev na agitacijskem potovanju proti „Nemčur-Čušen“, ki jim hočejo pejesti ves agitacijski cukar v Velikovecu pri branjevkah. Ta uboga Nemca stojita namreč s praznima rukzakoma na hrbtih. Ohodila sta že vse prodajalnice, pa nista dobila ničesar. „Du Hans, jetza hob i aber schon gnua von die verdammten Nemčur-Čušen. Denk dir's nur, die freßen uns den ganzen Zucker weg von Deutsch.-Österr. Republik für ehna Stimm. Mei Bruader schwerkrank in Linzer Spital hat aber schon mehrere Monat immer bitteren Kaffee, Weißt noch diese Impertinenz von diesen Schreiern; nämlich Fritz hat noch neulich g'sogt, wenn er nicht wöchentlich 10 Kilo Zucker bekommt, daß er noch zuletzt für Jugoslawien stimmt und daß davon niemand wissen wird, weil d' Wohl streng g'heim sein wird. Hast auch g'hört, daß unser

Student Robert von diesen g'fräßigen Nemčur-Čušen aus Zorn sogar ein Lied zaum g'bracht hat, das ihm ein Jugoslawe dann übersetzt und Robert dieses Lied auf die Gemeindefel von Völkermarkt aufgehängt hat. Schau, da hab noch die Abschrift davon:

Nemčur ne bom nikoli.

Vsi nemčurji ste pandurji,
Vsi leteči ko dihurji;
Koder gre za njim smrdi,
Ko da bi pekel mačke tri.

Kaj boš reva okol' brzdala
Al' ne veš, da si prodana,
Da narod svoj si zatajil,
In svoji mami kri izpil?

Nemčurja zdaj že vse sovraži,
Še črnci doli tag v Az'ji,
Ker z narodom on baranta
In dela izdajstvo judeža.

Na, so was! Jetzt hab' i aber wohl lieber hundertmal a Jugoslawen wie so a Nemčur-Čušen! Grüß Gott, „Korošec“! Völkermarkter flug zettel revisionskommissionsmitgliedstellvertreter.

Velikovec. Vrnil se je nekdanji katehet Almer, to je tisti, o katerem je pisala Straubovka Heimatdienstu, da ne sme v Velikovec, ker bi s svojo osebo vse zatemnil. G. Almer, saj ostanete le kratko časa tukaj, kajne? Tako, približno do 10. oktobra!

Velikovec. Iz menažerije so ušle belo-rdeče afne, stare in mlade, luškane in nagravnje. Že delj časa se klatijo po našem mestu in demonstrirajo za ungeteiltes Kärnten. „Samo do 10. oktobra še, potem . . . !“

Vogrče. Dne 18. t. m. se je posestnik Avgust Leitgeb pd. Kerbic peljal zvečer iz Pliberka domu. V gozdu blizu ceste mu naenkrat nekdo ustavi konja in takoj nato je bil že obkoljen od črnih postav. Hitro udari konja, ki se spusti v dir in tako jim je tudi srečno utekel. Napadalcji so bili brez dvoma fakini iz Pliberka, bivši folksverovci, s katerimi se je Kerbic prej v mestu malo sporekel. Tako se torej nemška kultura kaže zmiraj lepše v roparskih napadih in pobojih. Stvar je seveda paznanjena orožnikom.

Žitara vas. Dolgo časa nas je mučila radovednost, katera podkupljena duša hoče zastrupljati naše ljudstvo s svojimi odpadki — z nemškimi letaki. Končno je ljubko pisemce, priloženo tem letakom, naslovljeno na neko „Liebstes Adderl“, prineslo nekoliko jasnosti v to žalostno zadevo. Iz pisma pa veje popolnoma druga sodba o spufani Nemški Avstriji kakor pa iz letakov, ki jih je trosila nežna Adderl. Naravnost ginljivo si želi ljubi Hubert jugoslovanskega tobaka, mogoče bolj ko nežne Adderl. „Bitte, liebste Adderl, wenn du etwas Zigarettentabak hast, schick mir es, ich habe gar nichts zum Rauchen“. Gnilljivo?

Mohliče. Te dni merijo pri nas inženjerji novo železnico, ki bo vezala Rož s Podjuno. Naši nemčurji majejo z glavami in ne vedo, kaj to pomeni. Mi pa pravimo: Sedaj vidite, da je resnica in da ostanejo tukaj Slovenci! Za vas pa je zadnji čas, da spregledate in si premislite. Vojska bo zgubljena! Da bi pa potem takile delali kšefte in se bogatili, ko se bo zidala železnica, ne bo šlo. Kdor sedaj ni z nami, tega tudi

pezneje ne bo treba. Samo profit iskati v Jugoslaviji, ne gre. Ura je dvanajst, spreglejte še, pozneje bo prepozno!

Grebinj. Kdo agitira za Nemško Avstrijo? Ja poslušajte, Grebinjčani! Slovenska agrarna reforma je odvezla bogatašu Plassniggu njive, ki mu jih je njegov prijatelj Manner dal radodarno pol zastonj. Hoče se maščevati, pa agitira za nemško stvar. Kunštna glava, pa ne pomisli, da je med vojsko kmete na varnem odiral in si služil lepe denarce, ko je ves loj liral celovški Viehverwertung, kmete pa pošiljal za Kanonenfutter na fronto. Kšeft je kšeft, pa časi se spreminjajo.

Kamen. Pravijo, da se je do sedaj vedno trdno slovenska družina Sorgo pd. Ozmavc dala prefarbati za nemški cukar. Ozmavc, ali je res? Mi dvomimo, ker Vas imamo za poštenjaka!

Št. Štefan. Ko so pokopali staro Mežnarco, so jo nesli tam okoli, kjer pri pranganju nosijo moštranico. Kaj pa ste hoteli s tem? Pokazati, da vas je nekaj? Smo vas tako videli. Videli smo tudi, da je bila večina vaših oboroženih s palicami in bogve s čim še. Zakaj pa to? Mi vendar nismo vašega kalibra! Mogoče ste se pa bali folksverovcev, da bi ne bili po stari navadi česa ukradli? Celovčani, ki so prihiteli tako daleč, da bi spremili k zadnjemu počitku mater največjega Nemca, kar jih nosi svet, so skoraj omedleli, ko so videli slovenski napis na grobu očeta našega koroškega Andreja Hoferja.

Vodovnica. Zakaj je Aichwalder, pd. Jörg za Nemško Avstrijo? Jörg se šteje med herrnpavre. Zgleda ne posebno gosposko, se že preveč pozna na njem bližnji Lofntol in Krapfeld, pa herrnpavr hoče vendar biti. Med vojsko je bilo prepovedano dajati poslom male južine, peči o Veliki noči šarkelj in o pustu krape. Kruh se je moral dajati hlapcem in deklam na vago. To se je Jörgu strašansko dopadlo. Posli so samo delali, jedli pa nič. Zato bi rad nazaj Nemško Avstrijo, kjer je še zmiraj po starem, vse na vago, šarkeljni in krapi se tudi ne smejo peči.

Tako misli Jörg, tako mislijo vsi tisti herrnpavri, ki vlečejo z Nemci. Vi posli pa, ki ste se lani in letos zopet navadili pošteno jesti, ki imate radi za „te več praznike“ kaj boljšega, glasujte vsi za Jugoslavijo. V nemški Avstriji bi morali zopet gladovati, kakor ste med vojsko. Herrnpavri sami bi se že mastili, vam bi pa ne dali ničesar. Delati bi morali, jesti nič.

Vobre. Naši fantje so zapeli v soboto, dne 25. sept. Leberju lepo podoknico. Oglasil se ni nič, pravijo, da ga je glava bolela. Doma bi biv ostav, pa biv bi zdrav!

Boroveljski okraj.

Kotmara vas. Neverjetno je, s kakimi lažmi begajo v zadnjem času nemčurji naše lahkovarne ljudi. Vsa razdražena je te dni razlagala neka ženka, da se pri Slovencih nobena ne bo smela več spečati. Če se bo pa le katera, bo morala v nedeljo skoz vse farmane marširati po cerkvi, med celo našo pa bo morala glavo tiščati pod trlico, ki bo samo zato pripravljena v cerkvi. Kaj se

bo zgodilo fantom, se za sedaj enkrat še ne ve. Neki drugi so zopet natvezli, če bodo tudi tukaj zmagali Slovenci, da bo crež tri tedne potem glasovanje v coni B, potem pa vseh vse nemško. Če bodo zmagali Slovenci, bodo samo fajji imeli moč, drugi pa nihče. Kdo bi se ne smejal tem oslom!

Stari grad ob Baškem jez. Ali kaj Francana Kerlna poznate? Kerlc je še fejš, samo v tla gleda zmiraj in zdi se nam, da Korl nima čiste vesti. Dela ima zdaj veliko, ko ponoči šlevi okoli in maže ter trga slovenske plakate. Bolj pametno bi storil, če bi svoji Miciki povedal, da to slabo imponira, če gre nemčurka in si izposodi od slovenskega dekleta obleko, da more iti potem v Maria Saal „heu“ vpit No, Korl! Koliko cukra so pa prinesli mama, ko so šli h Klamnjaku ga fasat? Tistega, ki ga je Klamnjak iz Celovca pripeljal! Vampretovega Francija osel se je menda jokaj, ko so morali mama Pušnikova pa Tratnikova Nanca s praznimi rukzaki domu. Kofe je že vrel, samo cukra je še manjkalo. Sedaj bomo pa še Pušnikovega očeta vprašali, ali je že prinesel iz Beljaka štrike, da bo mogel obesiti na semenj slovenske orožnike in pa g. gozdarja Kreinerja. Le malo bolj počasi g. Pušnik in vaša Ročičnikova mama, ki vpijejo „heu“, znajo pa toliko nemško kakor Bendlnova koza. Kaj pa pravi Ročičnikova Treza? Ali je že dobila iz Beljaka tisto bluzo, ki so ji jo tako opljuvali v Bistrici na shodu, da jo je morala dati v „kemiš-pucarijo“? Lani, ko smo ga pa fasali od jugosl. artleristov, smo bili pa vsako noč Slovenci. Kajne, gdč. Trezka?

Podgorje v Rožu. „Kanzlei „Gimpelfang“ — Direktor Joki in Hren“ je imela svojo sicengo dne 20. septembra ob treh popoldne v prostorih gostilne Aver. Prišli so vsi, ki so bili povabljeni, še celo „ordonanc“ Baumgartner ni manjkal. Da bi se ljudje preveč ne vznemirjali, so „hauptnemčurji“ sklenili, da bodo hodili k Avru pri zadnjih vratih, in k tej sicungi so tudi vsi tako prišli. Podnevi imeti sicengo, je pa nevarna reč. Avrova Mici je to vedela, zato je že prej pri Ročniku nakupila žganja in tako je bilo preskrbljeno, da se je vsak lahko „korajže“ napil. Ko so se vsi malo napili, se je pričela seja, ki je trajala do petih. Nato so se horukarji mirno razšli, ker je imel vsak par kapljic „korajže“ v želodcu.

Iz Rožeka. Ferjanovi folksravbarji z Gore napadajo naša poštena slovenska dekleta z najrazličnejšimi priimki. Prav po svoje. 10. oktobra pride obračun. Če ne bi to zadostovalo, lahko še prej.

Politični pregled.

Mala antanta. Najprej sta sklenili zvezo Čehoslovaška republika in Jugoslavija. K tej zvezi sta skoraj istočasno pristopili Romunija in Grška, sedaj prosi za sprejem v zvezo tudi že Bolgarija in kakor vse kaže, bo vstopila še Poljska. Vsega skupaj bodo šteje te države 80 milijonov prebivalcev, torej dovolj velika sila, da si bo vsak prej premislil, predno bo napadel eno ali drugo od teh zveznih držav. Politični krogi imenujejo to zvezo malo antanto. Vse te države

so si obljubile, da bodo podpirale ena drugo v boju za svoje pravice. Pod vplivom te zveze, ki jo spoštujejo radi njene moči tudi naši zapadni sosede, bo začela sedaj Jugoslavija

direktna pogajanja z Italijo glede Primorja in celokupnega jadranskega vprašanja. Kar se nam ni posrečilo samim, to se bo gotovo posrečilo s pomočjo naših zaveznikov. Dosegli bomo tudi z Italijo pravičen mir in pravično razdelitev zemlje na podlagi ljudske volje.

Volitve za konstituanto bodo po vsej Jugoslaviji mesca novembra. Povsod po državi se že pripravljajo stranke na volilni boj. Pri nas na Koroškem nimamo strank. Po zmagi pri plebiscitu bomo šli vsi še enkrat glasovat za naše kandidate v državni zbor. Naša stranka bo ostala tudi po plebiscitu kakor sedaj samo belo-modro-rdeča.

Albanci poraženi, prosijo za mir. Albanski roparji so pred dobrim mescem napadli naše obmejne straže in prisilili tako našo vladu, da je poslala na mejo nekaj vojaštva. Naši so podili Albance, da je bilo veselje. Sedaj so prišli Albanci do prepričanja, da z nami ni dobro črešenj zobati, in so prosili za mir. Italija se je tako v Albaniji že drugič blamirala.

Tirolci proti Italijanom. Nemški Tirolci, ki so prišli pod Lahe, se organizirajo. Napravili so svoj Andreas-Hoferbund, ki šteje že čez 60.000 članov. Vsi so dobro oboroženi.

Nemiri v Italiji. V Italiji vojska še ni končana. Vojaki in delavci se streljajo, da je groza.

Novi predsednik francoske republike. Za predsednika francoske republike je bil izvoljen Millerand z veliko večino glasov.

Naše čete so po nalogu mirovne konference v Parizu zasedle Boko Kotorsko.

Dnevne vesti.

Zveza ženskih društev v Velikovcu opozarja vsa svoja društva, članice in prijatelje, da zbirajo imena in dogodke tistih žensk na Koroškem, ki se v sedanjem težavnem boju za rešitev domovine še posebno odlikujejo po svoji neustrašenosti, zavednosti in trdnosti. Marsikaj se zgodi v sedanjih časih, kar kaže našo slovensko ženo in dekle v tako lepi luči, da bi bilo škoda, ako bi se pozabilo. To gradivo bomo izdale po plebiscitu v posebni knjigi, ki bo vsemu svetu pričala, kako smo slovenske Korošice rešile svojo domovino v času najhujše nevarnosti. Vsi taki dogodki naj se z imeni naših junakinj vred pošljejo „Zvezi ženskih društev v Velikovcu“.

Velikovec. Te dni je znorel neki Velikovčan. Kar naenkrat se je siromaku zmešalo in je začel praviti, da na dan plebiscita ne bo raztrgal zelene glasovnice, ampak belo. Prepeljali so ga takoj z rešilnim vozom v celovško norišnico. Zdravniki pravijo, da bo 10. oktobra zvečer že popolnoma zdrav. Prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

Poletni čas bo odpravljen 1. okt. ob 3. uri zjutraj.

Izšle so posebne plebiscitne znamke po 5, 15, 25, 45 in 50 para ter 2 din. Prodajajo se po dvojni nomi-

nalni ceni, polovica izkupička je namenjena koroškemu plebiscitnemu fondu. Za nove znamke so se porabili vzorci prejšnjih časopisnih znamk, ki so pretiskani s črkami KGC (koroška glasovalna cona) ter z vrednostjo v latinici in cirilici. Za izdajo teh znamk si je pridobil posebnih zaslug ravnatelj ljubljanske poštne direkcije dr. Debeljak.

Pozor! Iz Celovca bodo prišle v kratkem različne osebe, ki so plačane od Heimatdiensta ter poslani od vojaške oblasti in imajo nalogo, da hujskajo zoper našo državo in upravo, oziroma, da vohunarijo za Nemško Avstrijo.

Prebivalstvo se opozarja, da naznani takšne osebe takoj pristojni orožniški postaji.

Distriktni sveti so nam poslali imena predsednikov in tajnikov glasovalnih odsekov. Distriktni svet v Velikovcu je navedel tajnike kot predsednike, imena predsednikov pa je popolnoma zamolčal. Ne vemo, če je to storil nalašč ali pa le pomotoma. Zahtevamo, naj distriktni svet razglasi pravilni zaznamek predsednikov in tajnikov glasovalnih odsekov.

Povodenj. Vsled močnega deževanja je Krka narastla tako močno, da je poplavlila vsa polja in travnike v okolici Grabštanja. Voda je razdrila tudi cesto na več krajih. Človeških žrtev ni.

Kdor išče, najde! Preteklo nedeljo so poslali Celovčani v našo cono kakih 15 avtomobilov svojih ušivcev. Tem falotom se je pridružila še naša nemška in nemčurska sodruga. Poudarjati moramo, da pušteni in pametni Nemci niti zraven niso šli. Vsa čast jim! Omenjena banda je po raznih krajih naše cone izzivala naše mirno ljudstvo. Da se je morala prepričati, kako trde so naše pesti, se pač razume. Malo teh ušivcev bi se bilo vrnilo v Celovec, ko bi jih ne bilo branilo naše orožništvo. O nedeljskih dogodkih bomo še poročali. Obenem bomo pokazali v pravi luči tudi nekatere naše „varnostne organe“!

Za Malgajev spomenik.

Junaku Malgaju in vsem borilcem, ki so darovali svoje mlado življenje, da so nam priborili svobodo in nas rešili avstrijskega jarma, hočemo postaviti na Koroškem ponosen spomenik, ki bo pričal se poznim rodovom o njihovem junaštvu in o naši hvaležnosti in narodni zavednosti. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po svojih močeh prispeva za ta spomenik. Rojaki pošiljajte darove na Narodni svet (Malgajev spomenik) v Velikovcu.

Raztrgajte zeleno glasovnico!

Poslano.

Zlobni jeziki so me razglasili v celi župniji St. Ij ob Dravi, pa tudi v Skofičah za nemčurja, ki sem v coni B sprejemal judeževu plačilo. To je povsem zlagano, ker mi, hvala Bogu, judeževoga blaga ni potreba. Kar sem v coni B kupil, sem pošteno plačal; posebno sem prinesel iz Celovca kožo, ki sem jo dal tam izdelati. Kar sem bil vselej, to sem in ostanem z drugimi vred za vselej — namreč Jugoslovan. ki se že veseli na tisti dan, ko bom z glasovnico v roki pokazal, da ne maram biti hlapec falirane Avstrije, kakor zalibog nekaj podkupljenih in zaslepljenih v St. Iju, na Rovah in na Klopicah, ampak svoj na svojem v naši ljubi Jugoslaviji.

Pod Jerbergom, dne 19. sept. 1920.

Mihael Reselj,
pd. Tavčar.

Zahvala.

Za vse izraze sočutja in za obilno udeležbo pri pogrebu našega nepozabnega soproga in očeta

Simona Kramer,

orodniškega kovača in posestnika na Ricinju, izrekamo vsem udeležencem, posebno pa ženskemu društvu in pevskega zboru v Velikovcu za krasno petje najprisrčnejšo zahvalo in priporočamo dragega pokojnika v spomin. Na Ricinju pri Velikovcu, 27. sept. 1920.

Žalujoča rodbina Kramerjeva.

Svojo nedolžnost je izgubila neka agitatorica. Kdaj in kje jo je izgubila in kdo jo je našel, bomo razglasili v eni prihodnjih števil, če se ta giftna zaba do takrat ne poboljša.

Ženitvena ponudba. Vdova, stara, grda in suha, bi se rada poročila s kakim oslom, ki je tako trapast, da v nedeljo, dne 10. oktobra ne bo raztrgal zelene glasovnice. Samo resne ponudbe s fotografijo na upravnishvo „Korošca“.

Kupiti želim malo hišo ali vilo z velikim vrtom in sadovnjakom; za svojega sorodnika pa iščem večje kmetško posestvo s 40–50 orali sveta. Gospodarska poslopja morajo biti v dobrem stanju. Ponudbe čimprej na P. K. upravništvo „Korošca“ Velikovec.

10–15 hl sadja proda Juri Volavčnik pd. Kresničnik v Rakovnici pri Grebinju.

V najem se da posestvo blizu Velikovca Poizve se pri Majdlju v Velikovcu.

Pohišstvo!

Spalne sobe mehkega lesa K 5.000, trdega lesa K 12.000. Posamezne postelje, omare, mize, stoli, vloge (Einsätze) žimnice, omare s predali, otomane, kuhinjske kredence, vseh vrst pohišstva po jako ugodni ceni v zalogi pohišstva Karola Preis v Mariboru, Stomškov trg 6. Cenike brezplačno, nobene obveznosti za nakup.

Kupim 5 polovnjakov novega mošta. Sode imam sam. Franc Grudnik, Kazaze, p. Sinča vas.

Kdor je izgubil v Narodnem demu v Velikovcu dežnik, naj se oglasi istotam.

Prodajam kravo, ki bo telila sredi oktobra. F. Karlič, Vožnica šte. 5, p. Vetrinju.

Ovčjo volno

kupuje in plačuje po najvišji ceni

J. Oswald, Velikovec
kavarna Sparl.

Zamenja pa tudi sukno za volno.

Proda se popolnoma nova, sivo emailirana oprema za spalno sobo. Poizve se pri Rudolfu Nedved, Grebinju.

Slive in jabolka

vsako količino kupuje ravnateljstvo hotela „Klopinsko jezero“.

Najlepši izlet na Koroško

je na Klopinsko jezero. Vse leto odprt Hotel. Izvrstna oskrba. Sankališče in drugi zimski športni prostori v pripravi.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.535, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasice in za vsako živino, lekarnarji, trgovci, drogistii in kraubarji prosto prodajati, Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30.50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftol-mazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci
v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Pozor! Slovenski urar. **Pozor!**

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popraviljanje ur vsake vrste in sisteme. Potrudil se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gaspar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.